

Bilag 113.

FINANSMINISTERIET

Den 6. december 1965.

Notat om bunden opsparing.

Der er rejst spørgsmål om at opkræve en bunden opsparing. Der kan blive tale om en ordning med indskud i pengeinstitutter eller indbetaling til statskassen mod udstedelse af opsparingsbeviser.

I. Opsparingsbeløbets beregning.

Uanset hvilken ordning man vælger, må opsparingsbeløbet formentlig beregnes på grundlag af den skattepligtige indkomst, og de opsparingspligtige må hver for sig have oplysning om, hvad de skal indbetale formentlig i form af en særlig opkrævningsbillet. Det vil være naturligt at beregne opsparingsbeløbet efter en særlig skala. Ved beregningen kan der eventuelt tages hensyn til forsørgerstilling, antal børn, hustrus selv-erhverv m. m. Endvidere er det muligt, at skalaen skal have en bundgrænse, der ikke behøver at falde sammen med den, der gælder for statsindkomsts-katten. Af praktiske grunde bør det formentlig foreskrives, at opsparingsbeløb på f. eks. under 100 kr. ikke opkræves.

Der kan rejses spørgsmål om, hvorvidt det vil være rimeligt at opkræve bunden opsparing hos skatteydere, der i det pågældende indkomstår frivilligt har foretaget en tilsvarende opsparing. En sådan fritagelsesbestemmelse forudsætter, at der i et meget stort antal tilfælde skal foretages en særlig opgørelse af skatteyderens reelle opsparing. Sådanne opgørelser kan være yderst vanskelige at foretage og vil ofte kræve, at posterne i selvangivelsen underkastes en meget nøje gennemgang for at udskille de formuebevægelser, der ikke vedrører den skattepligtige indkomst. I mange tilfælde vil det være nødvendigt at indhente yderligere oplysninger hos skatteyderen. Det kan i denne forbindelse oplyses, at man har været inde på at gøre skattelettelse for

opsparing betinget af, at der forelå en reel opsparing. En tidligere gældende præmieopsparingsordning med dette indhold måtte imidlertid ophæves, navnlig fordi denne del af ordningen ikke kunne administreres. Senere forsøg på at gennemføre en ordning efter samme princip blev opgivet under behandlingen i folketinget i 1962.

II. Opsparingsbeløbets indbetaling.

Hvis den opsparingspligtige skal indsætte opsparingsbeløbet på en konto i et pengeinstitut, må ordningen formentlig indrettes på nogenlunde samme måde som den, der var gældende for skatteåret 1950-51.

Opsparingsbeløbet blev beregnet og på-lignet af skatterådene og opkrævning ud-sendt af kommunerne. Det pålignede beløb skulle indbetales i en sparekasse eller bank. Kontoen skulle forsynes med påtegning om spærring indtil frigivelsen, som senest kunne finde sted inden udgangen af 1958. Spær-ringen omfattede også renter på kontoen. Hvis fristen for rettidig betaling var over-skredet, kunne indbetaling *ikke* ske til bank eller sparekasse — men kun til den kommu-nale opkrævningsmyndighed. I disse tilfælde inddrev kommunen beløbet og indsatte det på en spærret konto for den opsparings-pligtige. De indbetalte beløb stod til penge-institutternes rådighed ganske som andre indskud.

Der var ca. 275.000 opsparingspligtige. For det følgende skatteår, 1951-52, udvides den bundne opsparing til at omfatte ca. 750.000 personer, og samtidig bestemmes det, at en del af opsparingsbeløbet af penge-institutterne skulle indsættes i Danmarks Nationalbank. Pengeinstitutterne erklærede sig ude af stand til at administrere så mange konti, og derfor måtte man forlade ord-ningen med spærrede konti i pengeinstitut-